

פוליה יקרה -

אחמול קיבלנו הרפורט המלא של הוועדה. על תכנו
 לא אכתוב, כי וודאי נתפרסמה תמציתו בעתונים. ישיבת הוה"מ
 שהיחה צריכה להסתיים אחמול - המשיכה. אני דושתי שהועד הפועל
 יגיב מיד על הצעות הוועדה, ויגיד גם לעם היהודי וגם לעולם
 מהי עכשיו עמדתנו. ניסחתי שורה של הצעות, ולאחר שנתח
 תוקנו וצומצמו בועדה קטנה נתקבלו בהנהלה, ובלי ספק, יתקבלו
 בועד הפועל. רציחי שנקבל מנדט ברור לעשות הכול למען שהצעת
 הרוב תהיה לעובדה ושנגיד זאת בלי תרועת נצחון ובלי יצירת רושם
 כאילו הצעה הרוב היא הצעה יהודית. ביחד נראה לי צורך דחוף
 ורב להוקיע הצביעות שבהצעות המיעוט, את אפי'ן האנטי-ציוני
 והריאקציוני. גם המיעוט מציע, כביכול, "מדינה יהודית",
 כנראה כדי לצאת ידי חובת הנאום של גרומיקו שהכיר בזכות העם
 היהודי למדינה. אבל "מדינה" זו אינה הגשמת הספר. למעשה
 מדינה ערבית בכל הארץ, הבטחת רוב ערבי, מניעת עליה יהודית
 ואיסור על היהודים להתיישב ברוב שטחי המדינה הפדרלית. המיעוט
 משהמט הרבה בפרזאולוגיה של השומר הצעיר ושל מגנס, אבל רק
 למען כסות על התוכן האנטי-ציוני שבהצעותיהם המעשיות. לא
 פעם הזהרתי בוויכוחים את אנשי השומר הצעיר שהגויים יקבלו
 מדבריהם רק את השלילה - הנימוקים נגד מדינה יהודית ולא התוכן
 הציוני שהם מנסים להכניס לפורמולה של מדינה דו-לאומית.
 וזהו הדבר שקרה - ויש לדעתי צורך לב לחשוף בפני דעת הקהל
 את התוכן האמתי של הצעות המיעוט.

איני יודע אם הציר היוגוסלובי עשה מה שעשה על-פי

הוראות ממוסקבה - או על-דעת עצמו, אם מוסקבה עומדת מאחורי הצעות

אלו - יש להצטרף על-כך הרבה מאוד; באספה האו"ם (U.N.) נדע

אולי. אולם השאלה העיקרית היא - מה היא ומה תהיה עמדת אמריקא,

וכאן יש מקום לדאגה רבה מאוד. הודעתו של סילוור לפני צאתו

לישיבת הוועד הפועל, שאמריקא מוסיפה להסוך במדינה יהודית נעשתה

בקלות-דעת. ובנאומו בועה"פ הבעתי את חרדתי ליחסה של ממשלת אמריקא.

אמריקא בנידון זה פירושה איש אחד - מרשל, המזכיר שלה - ~~State~~ ~~Secretary~~

Department, עד כמה שאני יודע עליו - אישיות גדולה, גם מבחינה

אינטלקטואלית וגם מבחינה מוסרית. איש עצמאי, רציני; לא

"פוליטישן". שוקל ובוחר כל דבר לגופו לאחר עיון רב ומסוך ידיעה

ואינפורמציה מקפת, כמצביא רב-אחריות.

בלי עזרה אקטיבית ונאמנה של אמריקא אין להצעת

הרוב, לדעתי, כל סכוי לקבל שני שליטים באספה או להתקבל בכלל.

משרד החוץ הבריטי יתיחס ~~לכלי~~ ספק, באיבה להצעות הרוב, אם כי הם

אינם דורשים חיסול מידתי של השלטון הבריטי, וחכניהם אינה מחייבת

פנוי הצבא הבריטי מהארץ.

בווין משוגע בשנאתו ליהודים ולציונים. פקיד

משרד החוץ יעשו, בלי ספק, הכל למען סכל חכניה הרוב, כל

ויכלתם אינם קטנים, למרות המשבר שעובר על אנגליה.

דוק בהתערבותה הנמרצת של אמריקא יתכן שתכנית

הרוב תתקבל ותחשש - כי החלטה באספת U.N. בלבד לא תספיק.

ברור שאנגליה תרצה להוציא לפועל חכנית זו, ובלי עזרת אמריקא ואחריותה לא תעשה זאת, גם אם בראש משרד החוץ יעמוד איש אחר, ולא בוויין.

החתן אמריקא את עזרתה? זוהי השאלה. יש לי ספקות קשים בנידון זה ואף-על-פי-כך - עלינו לעשות עכשיו כל המאמצים למען נקבל עזרה זו.

הנשמת חכנית הרוב - עם כל חסרונותיה - זוהי באמת אתחלתא דגאולה, ויותר מאתחלתא.

אולט יהיה מה שיהיה גורל התכנית באספת האו"ם ולאחריה - יש חשיבות רבה בעצם קבלת התכנית על-ידי וועדה בין-לאומית, והחשיבות היא כפולה: (1) הכרזה על מדינה יהודית, (2) הצעה כל הנגב למדינה היהודית.

גם ההצעה על העליה יש בה חיוב לא קטן. יש גם פגמים בהצעות הרוב - לא רק הוצאת ירושלים והגליל המערבי - אלא ההצעה שתוך הקרקע יתבטל רק בשטח המוצץ ליהודים. השארת חוק הקרקע באיזה חלק שהוא מן הארץ זוהי מתן סמכות בין-לאומית לאפליה גזעית נברגו.

אולם התכנית בכללה היא נצחון מוטרי (כי מנצחון נעתי עדיין אנו רחוקים, ואולי רחוקים מאוד!) לציונות. ואני מתאר לי השמחה שבה היה שרוי אחמול היטוב בקראו את תכנית הצעות הרוב. כונסחני שהיתה שמחה גם בכל קבוצי השומר הצעיר ובקרב

חברי סיעה ב', אני חושש שיש שמחה יותר מדי - כי לפי טעה אין זו
אלא הצעה ל-2.4. מה תחליט אספת או"מ? ואם תחליט - מה יהיה
גורל החלטתה?

המרחק לנצחון מעשי הוא רב, בכל אופן, מצבנו
לא הורע ע"י ועדה זו. אולם יש צורך עכשיו לעמוד על משמר
הבטחון, ביתר שאת מאשר עד עכשיו - -

אני יוצא רק מחר לפריס. ישיבת הוה"פ תסתיים
כנראה היום, וההנהלה חשב במשך הלילה.

בפריס אהיה ארבעה ימים, וביום השני הבא
(8 לספטמבר) אני סס מגנף ללוד.

אני מקווה שאמצא אוהך בריאה ושלמה.

חנה סנה עודנה מחפשת חלוק בשבילך - לפי טעה
לא כצאה עדיין.

שלום רב ונשיקות.

דוד.